

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 7 czerwca 2016 roku skierowanym do Sądu Rejonowego w Białymstoku VIII Wydział Gospodarczy T. B. wniósł o zasądzenie od A. A. z siedzibą w N. działającej przez Oddział w Polsce z siedzibą w W. kwoty 10.100 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 czerwca 2013 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych. W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 29 maja 2013 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd stanowiący własność M. W. (1). Wskazano, że pozwany przyznając odszkodowanie w wysokości 15.840 zł bezzasadnie przyjął, że szkoda ma charakter całkowity. Podniesiono, że powód na podstawie umowy przelewu wierzytelności nabył prawo do dochodzenia odszkodowania wskazanego w pozwie.

Postanowieniem z dnia 15 czerwca 2016 roku sprawa została przekazana do Sądu Rejonowego w Zgierzu, jako właściwego miejscowo i rzeczowo.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa z uwagi na brak legitymacji biernej po stronie pozwanej oraz legitymacji czynnej po stronie powodowej i o zasądzenie kosztów postępowania. W uzasadnieniu wskazano, że pozwany nie ponosi odpowiedzialności za szkodę z dnia 29 maja 2013 roku z uwagi na fakt, że pojazd sprawcy zdarzenia był ubezpieczony w (...) S.A. w W.. Nadto, podniesiono, że powód nie nabył praw do dochodzenia odszkodowania od pozwanego a od ubezpieczyciela sprawcy zdarzenia tj. (...) S.A. w W..

Pismem z dnia 20 stycznia 2017 roku strona powodowa wniosła o wezwanie do udziału w sprawie (...) S.A. w W. w miejsce dotychczasowego pozwanego.

Postanowieniem z dnia 8 lutego 2017 roku Sąd wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W..

W odpowiedzi na pozew (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu strona pozwana zaprzeczyła jakoby powodowi przysługiwało wyższe odszkodowanie aniżeli przyznana kwota 15.840 zł tytułem szkody całkowitej.

W piśmie z dnia 11 stycznia 2018 roku powód rozszerzył powództwo, żądając zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego kwoty 17.884,87 zł tytułem odszkodowania wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 30 czerwca 2013 roku do dnia zapłaty.

Postanowieniem z dnia 24 maja 2018 roku Sąd zwolnił od udziału w sprawie A. A. z siedzibą w S..

Na terminie rozprawy w dniu 25 września 2019 roku pełnomocnik pozwanego podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

W piśmie z dnia 23 października 2019 roku strona powodowa wskazała, że zarzut przedawnienia jest niezasadny.

Wyrokiem z dnia 10 grudnia 2019r. Sąd Rejonowy w Zgierzu oddalił powództwo i zasądził od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 5200 zł tytułem zwrotu kosztów procesu oraz nakazał pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Zgierzu kwotę 3712,22 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Powyższe rozstrzygnięcie oparte zostało na następujących ustaleniach stanu faktycznego:

W dniu 29 maja 2013 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzony został samochód marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...), należący do M. W. (1).

M. W. (1) w dniu 11 czerwca 2013 roku dokonał w Towarzystwie (...) S.A. w W. zgłoszenia szkody, której został nadany numer (...)/2013/06/02 (...).

W piśmie z dnia 3 lipca 2013 roku (...) Sp. z o.o., prowadząca likwidację szkody i reprezentując zakład (...) S.A. poinformowała, że zakres uszkodzeń pojazdu oraz wstępnie oszacowany koszt naprawy pozwala stwierdzić, że jego naprawa jest technologicznie i ekonomicznie nieuzasadniona.

W decyzji z dnia 4 lipca 2013 roku (...) S.A. przyznał na rzecz M. W. (1) kwotę 15.840 zł kwalifikując szkodę w pojeździe marki S. o nr rej. (...) jako szkodę całkowitą. W treści decyzji wskazano, że wartość rynkowa pojazdu wynosi 37.400 zł, zaś wartość pozostałości według aukcji 21.560 zł.

Po otrzymaniu decyzji M. W. (1) zwrócił się drogą mailową w dniu 8 lipca 2013 roku o wyjaśnienie sposobu wyliczenia odszkodowania.

W dniu 6 maja 2016 roku została zawarta pomiędzy M. W. (1) (cedentem) a (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. (cesjonariuszem) umowa cesji wierzytelności, w treści której wskazano, że M. W. (2) w związku ze szkodą komunikacyjną o numerze (...)/2013/06/02 (...) w pojeździe marki S. o numerze rejestracyjnym (...) z dnia 29 maja 2013 roku przysługuje prawo do żądania odszkodowania od (...) S.A., które udzielało ochrony ubezpieczeniowej. W punkcie 2 umowy cedent na rzecz cesjonariusza przełał wszelkie wierzytelności w związku z wymienioną szkodą z wyłączeniem wypłaconej dotychczas kwoty 15.840 zł.

W piśmie z dnia 17 maja 2016 roku (...) Sp. z o.o. działając z upoważnienia (...) S.A. poinformowała (...) Sp. z o.o. o przekazaniu zgromadzonej dokumentacji z procesu likwidacji szkody. W piśmie została zawarta także informacja o zakończonym procesie włączenia spółki (...) S.A. do struktur grupy A. i zmianie nazwy (...) S.A. na (...) S.A. Pismo zostało doręczone (...) Sp. z o.o. w dniu 20 maja 2016 roku.

W dniu 20 maja 2016 roku została zawarta pomiędzy (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. (cedentem) a T. B. (cesjonariuszem) umowa cesji wierzytelności, w której wskazano, że cedentowi w związku ze szkodą komunikacyjną o numerze (...)/2013/06/02 (...) w pojeździe marki S. o numerze rejestracyjnym (...) z dnia 29 maja 2013 roku przysługuje prawo do żądania odszkodowania od (...) S.A., które udzielało ochrony ubezpieczeniowej. W punkcie 2 umowy cedent na rzecz cesjonariusza przełał wszelkie wierzytelności w związku z wymienioną szkodą z wyłączeniem wypłaconej dotychczas kwoty 15.840 zł.

Zgodnie z kosztorysem sporządzonym na zlecenie powoda koszt naprawy pojazdu marki S. (...) nr rej (...) wynosi 35.487,82 zł brutto.

Celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy samochodu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) pozostającego w związku przyczynowym ze zdarzeniem z dnia 29 maja 2013 roku wynoszą 33.724,87 zł. Wartość wymienionego pojazdu w stanie bezpośrednio przed zdarzeniem z dnia 29 maja 2013 roku wynosi 39.600 zł, a wartość pojazdu w stanie bezpośrednio po zdarzeniu wynosi 19.500 zł. Pojazd marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) posiadał szkody przez zdarzeniem z dnia 29 maja 2013 roku jednakże znajdowały się one w innych strefach pojazdu aniżeli uszkodzenia powstałe w zdarzeniu z dnia 29 maja 2013 roku. Pojazdy bezwypadkowe osiągają wyższe wartości od pojazdów z historią napraw blacharsko-lakierniczych.

Pojazd marki S. (...) przechodził wcześniejsze naprawy, lecz nie zostały one w sposób precyzyjny udokumentowane, co powoduje, że nie można stwierdzić czy naprawy pokrywają się i w jakim zakresie czy też są to całkowicie inne obszary objęte naprawą.

Najlepiej jest wykonać naprawę na częściach oryginalnych dostarczonych przez producenta pojazdu. Z zasady należy wymienić komplet amortyzatorów na danej osi, co wynika z faktu, że wówczas tłumienie w samochodzie jest jednakowe i należyty komfort jazdy. Wówczas samochód w trakcie jazdy zachowuje się stabilnie.

Koszt naprawy pojazdu marki S. (...) w oparciu o oryginalne części zamienne i wymianę amortyzatorów parami wynosi 33.086,43 zł.

Przy takich ustaleniach stanu faktycznego Sąd I instancji wywiódł, że powództwo podlega oddaleniu z uwagi na przedawnienie roszczeń powoda w oparciu o art. 117 §1k.c. w zw. z art. 819 § 1 k.c. i art. 442¹§ 1 k.c.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia złożył powód.

Skarżący zarzucił rozstrzygnięciu sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, a polegające na przyjęciu, że po stronie powodowej występuje przedawnienie roszczenia w stosunku do A. (...) Towarzystwo (...) i reasekuracji Spółki Akcyjnej w W., w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 29 maja 2013r., bowiem pierwotnie pozew był skierowany przeciwko A. A. z siedzibą w N., w sytuacji, gdy pozew złożony był w dniu 7 czerwca 2016r., decyzja w przedmiocie przyznania odszkodowania została wydana w dniu 4 lipca 2013r., zaś, co najważniejsze A. dnia 31 października 2016r. połączyła się z (...) S.A., Co skutkuje tym, że złożenie pozwu przeciwko A. wywołuje taki sam skutek jak w stosunku do A. z uwagi na połączeni się spółek. Przejmująca spółka automatycznie weszła we wszystkie prawa i obowiązki spółki przejmowanej.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie żądania pozwu w całości.

W odpowiedzi na apelację strona pozwana wniosła o jej oddalenie i zasądzenie od powodowana rzecz pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego – w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Wbrew zarzutom skarżącego podniesionym w apelacji, Sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń stanu faktycznego, znajdujących pełne oparcie w zebranym w sprawie materiale dowodowym i trafnie określił konsekwencje prawne z nich wynikające.

Ustania stanu faktycznego i rozważania prawne zaprezentowane przez Sąd I instancji, Sąd Okręgowy przyjmuje za własne, bez konieczności ponownego ich przytaczania.

W szczególności, Sąd Okręgowy w pełni aprobuje stanowisko Sądu I instancji w tym zakresie, że roszczenie powoda skierowane przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W. uległo przedawnieniu.

Jak wynika z materiału dowodowego zebranego w sprawie, poszkodowany w dniu 11 czerwca 2013 roku dokonał zgłoszenia szkody u ubezpieczyciela tj. (...) S.A. W W., co spowodowało przerwanie biegu terminu przedawnienia. Rację ma Sąd I instancji, że przerwanie biegu przedawnienia roszczeń do ubezpieczyciela następuje nie tylko na skutek czynności dokonanej przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętej bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia lub na skutek uznania roszczenia przez podmiot, przeciwko któremu ono przysługuje, czy też przez wszczęcie mediacji (art. 123 k.c.), Lecz ponadto przez zgłoszenie ubezpieczycielowi zdarzenia objętego ubezpieczeniem lub konkretnego roszczenia z tego tytułu. Bieg przedawnienia rozpoczyna się na nowo od dnia, w którym zgłaszający roszczenie lub zdarzenie otrzymał na piśmie oświadczenie ubezpieczyciela o przyznaniu lub odmowie świadczenia (art. 819 § 4 k.c.). Decyzja w przedmiocie przyznania odszkodowania w kwocie 15.840 zł została wydana w dniu 4 lipca 2013 roku, jednocześnie brak w aktach postępowania likwidacyjnego dowodu doręczenia wymienionej decyzji. Jednakże jak wynika ze znajdującej się w aktach postępowania likwidacyjnego korespondencji e-mail prowadzonej między poszkodowanym a podmiotem reprezentującym w toku likwidacji szkody (...) M. W. (1) już w dniu 8 lipca 2013 roku miał świadomość wydanej decyzji.

Decyzja ubezpieczyciela zawierała wyraźne oświadczenie ubezpieczyciela o przyznaniu odszkodowania w określonej wysokości z pouczeniem o trybie odwoławczym i drodze sądowej. Oświadczenie to spełnia kryteria oświadczenia, o którym mowa w art. 819 § 4 zdanie drugie k.c.

W tym stanie rzeczy bieg terminu przedawnienia roszczenia powoda zaczął biec od dnia 8 lipca 2013r. Przy przyjęciu 3 letniego terminu przedawnienia (art. 442¹§ 1 k.c.). Termin przedawnienia roszczenia powoda upływał z dniem 8 lipca 2016r.

W ocenie Sądu Okręgowego, wytoczenie w dniu 7 czerwca 2016r. powództwa przeciwko podmiotowi - A. A. z siedzibą w N. działającej przez Oddział w Polsce z siedzibą w W. (Nr KRS (...)), w żaden sposób nie doprowadziło do przerwania biegu przedawnienia. Z żadnych dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, w tym z załączonych akt postępowania likwidacyjnego, nie jest wskazane, że jest to podmiot, przeciwko któremu należałoby kierować jakiegokolwiek roszczenia. Wręcz przeciwnie z treści decyzji jasno wynika, że odpowiedzialność za szkodę ponosi (...) S.A. (Nr KRS (...)). Następnie na skutek zakończenia procesu włączenia wymienionego podmiotu w struktury grupy A. nastąpiła jedynie zmiana nazwy (...) S.A. Na (...) S.A. (Nr KRS (...)). Informacja taka wraz ze wskazaniem, że w zakresie obsługi przez ubezpieczyciela nic się nie zmienia została także przekazany do nabywcy wierzytelności – (...) Sp. z o.o. W P. w dniu 20 maja 2016 roku.

Nadto, jak trafnie zauważa Sąd I instancji, z treści umów cesji wierzytelności zawartych między M. W. (1) a (...) Sp. z o.o. w dniu 6 maja 2016 roku i następnie między (...) Sp. z o.o. a powodem w dniu 20 maja 2016 roku jednoznacznie zostało wskazane, że przedmiotem jest wierzytelność przysługująca przeciwko (...) S.A. Tym samym brak jest jakiegokolwiek uzasadnienia dla wytoczenia powództwa przeciwko A. A. z siedzibą w N. działającej przez Oddział w Polsce z siedzibą w W. w dniu 7 czerwca 2016 roku, który to podmiot nie posiadał legitymacji biernej w niniejszej sprawie i w konsekwencji, na wniosek powoda, został zwolniony od udziału w sprawie. Spółka ta została wykreślona z KRS na skutek likwidacji.

Przekształcenie własnościowe w zakresie akcji spółki (...) w siedzibą w N., które wystąpiły po dacie przedawnienia roszczeń powoda (po lipcu 2016r.) całkowicie bezzasadnie kierowanych przeciwko temu podmiotowi, co akcentuje skarżący w apelacji, w żadnym razie nie wpływa na bieg przedawnienia roszczeń kierowanych przeciwko pozwanemu w przedmiotowej sprawie.

Dopiero w dniu 24 stycznia 2017r. powód wniósł o wezwanie do udziału w sprawie w charakterze pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W..

Zgodnie z art. 123 § 1 pkt 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Dochodzeniu roszczenia służy w szczególności pozew o świadczenie, przy czym w przypadku wytoczenia powództwa przeciwko niewłaściwemu podmiotowi, jego skutki wywoła dopiero do pozwaniu w trybie art. 194 k.p.c. przerwa biegu terminu przedawnienia rozpoczyna się wówczas od daty wydania postanowienia o do pozwaniu. W niniejszej sprawie postanowienie o wezwaniu pozwanego – (...) S.A. w W. do udziału w sprawie na podstawie art. 194 § 1 k.p.c. zostało wydane w dniu 8 lutego 2017 roku, tym samym w dniu wydania postanowienia o dopozwaniu roszczenie powoda było już przedawnione – stosownie do art. art. 117 §1k.c. w zw. z art. 819 § 1 k.c. i art. 442¹§ 1 k.c.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy oddalił apelację, jako bezzasadną na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 2 ust.5 i § 10 ust.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2019r. poz. 265).